



ת"פ 23417/11/14 - מדינת ישראל נגד יצחק לוי

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

ת"פ 23417-11-14 מדינת ישראל נ' לוי

22 פברואר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יצחק לוי

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה למתן גזר דין להיום בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1



גזר דין

רקע

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 16/4/14 ניתנה החלטה שיפוטית האוסרת על הנאשם להטריד בכל מקום ובכל דרך את המתלונן רחמים סרויה (להלן: "המתלונן") או לבלוש אחריו או להתחקות אחר תנועותיו או לפגוע בפרטיותו וזאת למשך 6 חודשים (להלן: "ההוראה החוקית").

בתאריך 8/2/15, הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, הצדדים הסכימו לעתור להשתת עונש של חתימה על התחייבות כספית אך נשארו חלוקים בגין סוגיית ההרשעה או היעדר הרשעתו של הנאשם לדין והותירו הסוגיה להכרעתו של בית המשפט.

טיעוני הצדדים :

ב"כ המאשימה הפנה להרשעותיו הקודמות של הנאשם בדין שהאחרונה ביניהם בשנת 2002, המעסיק טען להגנתו כי לא ידע אם לנאשם יש או אין הרשעות קודמות והוא בודק אך ורק הרשעות בתחום עבירות המין לאור עיסוקו של הנאשם כנהג המסיע תלמידים.

עוד טען ב"כ המאשימה כי המאשימה הלכה כברת דרך לקראת הנאשם והסתפקה בחתימה על התחייבות כספית אך לא ניתן להימנע מהרשעה במקרה זה.

הנאשם העיד מטעמו את מעסיקו, מר שמעון אוטמזגין, בעל חברת ההסעות. המעסיק מסר כי הנאשם מבצע עבודתו נאמנה, הם בודקים עבר פלילי אך ורק בתחום עבירות המין, הוא לא יודע אם יש לנאשם הרשעות קודמות, אינו יודע מה ההבדל בין הרשעה לאי הרשעה אך ציין כי הרשעה יכולה לפגוע ברישיון הנהיגה שלו כמוביל ציבורי. באם יש לנאשם הרשעות ישנות אין לו מניעה בהעסקתו אך אם יש לו הרשעה חדשה יש מבחינתו מניעה בהעסקתו.

הנאשם טען בפני כי מדובר בעבירה פעוטה של צילום המתלונן שאינה מצדיקה הרשעה.

דין והכרעה:

הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, קבע בית המשפט העליון בעמ' 683, כי :



"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

במסגרת ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב"), נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

ככל שחומרתה של העבירה רבה כן יגבר האינטרס הציבורי ויטו כפות המאזניים לכיוון הרשעה. על המאזן הנדרש עמד בית המשפט בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני פ"ד (3) 685:

" משהתבקש ביהמ"ש לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה, ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם. בריה כוללת נשקל ... הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט מביצועה- גוברים. כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט - הנאשם ... כאשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין " .

המשנה לנשיא, כב' השופט ש' לוין בהלכת תמר כתב שלעיל, מנה מספר מבחנים שאינם ממצים אותם יש לבחון בבואנו להכריע בשאלת ההרשעה, ואלו הם:

- (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;
- (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה;
- (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;
- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שהנאשם יבצע עבירות נוספות;
- (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרונית או המדובר בהתנהגות מקרית;
- (ז) יחסו של הנאשם, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;
- (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;



ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם .

אך ברור הוא שהשיקול של חומרת העבירה הינו אחד השיקולים העיקרים אותו על בית המשפט לבחון בבואנו להכריע בסוגיה.

בחינת עניינו של הנאשם כמפורט לעיל, מלמדת כי אין המדובר בעבירה ראשונה של הנאשם, מעיון בת/1 עולה כי לנאשם רישום פלילי הכולל הרשעות קודמות בבית המשפט החל בשנת 1999 ועד 2002. הרשעותיו הקודמות כוללות עבירות של איומים, ניסיון לתקיפה, תקיפה, תקיפת שוטר, שבל"ר ונטישה באותו מקום. בגין הרשעות אלו הושטו על הנאשם עונשי מאסר בפועל, הארכת מאסר מותנה, קנסות, חילוט ערבות וצו של"צ.

עסקינן אותה ביצע הנאשם הינה עבירה מסוג עוון אך עיקר חומרתה בהפרת הוראת בית משפט ומכאן הזלזול בערך המוגן של שלטון החוק.

מנסיבות ביצועה של העבירה עולה כי הנאשם לא יזם ביצוע העבירה באשר המתלונן הוא שהגיע למקום הימצאו של הנאשם ולא להיפך ואין מדובר בתכנון מוקדם.

בבחינת הפגיעה הקונקרטית והממשית שיש בכוחה של ההרשעה להסב לנאשם, עולה כי מלבד טענה ערטילאית וכללית בדבר הפגיעה האפשרית ברישיון הנהיגה של הנאשם כמוביל ציבורי לא הוכח כי רישיון זה יפגע בפועל והנאשם לא המציא ולו בדל ראיה בנושא.

עוד אציין כי העיד מטעם הנאשם מעסיקו, מר אוטמזגין. המעסיק טען בפני כי הרשעה תביא לפיטוריו של הנאשם אך מעסיק זה טען בפני כי אינו מבין ההבדל בין הרשעה לאי הרשעה ומכאן כי כלל לא ברורה הצהרתו כי יפטר הנאשם באם יורשע. מעסיק זה אף לא היה מודע להרשעותיו הקודמות של הנאשם, ארבעה במספר ומכאן כי יתכן שלהרשעתו של הנאשם בתיק הנוכחי אין משקל משמעותי בהחלטתו האם להמשיך עיסוקו של הנאשם העושה עבודתו נאמנה על פי עדות המעסיק, אם לאו.

לא התרשמתי מעדות המעסיק כי חרב הפיטורין בשל התיק שבפני עומדת על צווארו של הנאשם ובוודאי שלא הובאו בפני ראיות כי הנאשם מנוע מלעסוק בהובלת נוסעים באם יורשע בתיק זה.

מכל האמור, לאחר בחינת המעשה ונסיבותיו של הנאשם באספקלריה של המבחנים לאי הרשעה, אותם מניתי לעיל, באתי לידי מסקנה כי לא מתקיימים התנאים ליישום החריג להרשעה.

לאור האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

במסגרת גזר הדין ולאור ההסכמה אליה הגיעו הצדדים לעונש במסגרת הסדר הטיעון אותו אני מאמץ בנסיבות העניין



ומטיל על הנאשם העונשים הבאים :

אני מורה כי הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך שנתיים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 20 ימים.

**ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה,
22/02/2015 במעמד הנוכחים.
נר מישורי לב טוב , שופט**

הוקלד על ידי סתו ממן